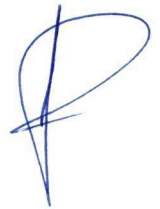

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΤΑΚΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

Αριθμός Απόφασης

2918 /2025

ΤΟ ΠΟΛΥΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τους Δικαστές Παρασκευή Σχοινά, Πρόεδρο Πρωτοδικών, Βενετία-Μαρία Τσομπανίδου, Πρωτοδίκη, Βασιλική Κατσιάδα, Δικαστική Πάρεδρο – Εισηγήτρια, και από τη Γραμματέα Γαρυφαλιά Προβιά.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του στις 7 Φεβρουαρίου 2025, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ

ΤΗΣ ΕΝΑΓΟΥΣΑΣ: (ον.)

(επ.)

του και της , συζύγου ,
κατοίκου Αττικής, οδός αριθ. , με Α.Φ.Μ.

, για λογαριασμό της οποίας προκατέθεσε έγγραφες προτάσεις ο πληρεξούσιος δικηγόρος της (Α.Μ. Δ.Σ. Αθηνών), δυνάμει του από 8-4-2024 έγγραφου χορήγησης δικαστικής πληρεξουσιότητας, και η οποία δεν παραστάθηκε στο ακροατήριο κατά την εκφώνηση της υπόθεσης σύμφωνα με τη σειρά εγγραφής της στο οικείο πινάκιο.

ΤΗΣ ΕΝΑΓΟΜΕΝΗΣ:

του , κατοίκου

Αττικής, οδός αριθ. , με Α.Φ.Μ. ,
για λογαριασμό της οποίας προκατέθεσε έγγραφες προτάσεις η πληρεξούσια δικηγόρος της Σοφία Βασιλάκη (Α.Μ. Δ.Σ. Αθηνών 41487), δυνάμει του από 3-4-2024 έγγραφου χορήγησης δικαστικής πληρεξουσιότητας, και η οποία δεν

παραστάθηκε στο ακροατήριο κατά την εκφώνηση της υπόθεσης σύμφωνα με τη σειρά εγγραφής της στο οικείο πινάκιο.

Η ενάγουσα ζητά να γίνει δεκτή η από 28-11-2023 αγωγή της, που κατατέθηκε στη Γραμματεία του παρόντος Δικαστηρίου, έλαβε γενικό και ειδικό αριθμό έκθεσης κατάθεσης δικογράφου 113-12-2023, με αντικείμενο αξιώσεις λόγω προσβολής προσωπικότητα, προσδιορίστηκε για να συζητηθεί κατά την αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας δικάσιμο με την από 14-11-2024 πράξη του Προέδρου του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης και εγγράφηκε στο πινάκιο (ΝΕΑ ΤΑΚΤΙΚΗ ΠΟΛΥΜΕΛΟΥΣ-ΛΟΙΠΑ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΑ) με αριθμό .

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης, που εκφωνήθηκε με τη σειρά της από το οικείο πινάκιο, οι διάδικοι παραστάθηκαν όπως σημειώνεται πιο πάνω.

**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ**

Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 57 ΑΚ, όποιος προσβάλλεται παράνομα στην προσωπικότητά του έχει το δικαίωμα να απαιτήσει να αρθεί η προσβολή και να μην επαναληφθεί στο μέλλον, επιπλέον δε, κατά τη διάταξη του άρθρου 59 ΑΚ, το δικαστήριο με την απόφασή του, ύστερα από αίτηση αυτού που έχει προσβληθεί και αφού λάβει υπόψη το είδος της προσβολής, μπορεί να καταδικάσει τον υπαίτιο και σε ικανοποίηση της ηθικής βλάβης του προσβληθέντος και ειδικότερα να τον υποχρεώσει (τον υπαίτιο) σε πληρωμή χρηματικού ποσού, σε δημοσίευμα ή σε οτιδήποτε άλλο επιβάλλεται από τις περιστάσεις. Προστατεύεται έτσι με τα παραπάνω άρθρα η προσωπικότητα και κατ' επέκταση η αξία του ανθρώπου ως ατομικό δικαίωμα κατοχυρωμένο από το άρθρο 2 παρ. 1 του Συντάγματος, αποτελεί δε η προσωπικότητα πλέγμα αγαθών που συνθέτουν την υπόσταση του προσώπου και είναι αναπόσπαστα συνδεδεμένα μαζί του. Τέτοια προστατευόμενα αγαθά είναι, μεταξύ άλλων, η τιμή και η υπόληψη κάθε ανθρώπου. Ο νόμος καθιερώνει αντικειμενική ευθύνη του προσβάλλοντος μόνο ως προς την αξίωση για την άρση της προσβολής και την παράλειψή της στο μέλλον, ενώ για την αξίωση χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης απαιτεί και το στοιχείο της

υπαιτιότητας (ΑΠ 435/2024, 116/2024, 574/2019, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Η αξίωση παράλειψης της προσβολής της προσωπικότητας στο μέλλον αναφέρεται σε μελλοντική προσβολή, δηλαδή συνιστά προληπτικό μέτρο και προϋποθέτει απειλούμενη προσβολή, ήτοι για την κατάφαση της αξίωσης πρέπει να υπάρχει βάσιμη απειλή επικείμενης προσβολής και δεν αρκεί η επίκληση μιας υποθετικής απειλής. Με το αγωγικό δικόγραφο θα πρέπει να γίνεται επίκληση πραγματικών περιστατικών, από τα οποία να προκύπτουν σοβαρές ενδείξεις που καθιστούν σφόδρα πιθανό ότι ο εναγόμενος θα συμπεριφερθεί κατά ορισμένο τρόπο και δη να προκύπτει η ύπαρξη βάσιμης απειλής και πραγματικού κινδύνου, είτε επικείμενης προσβολής είτε επανάληψης της προσβολής της προσωπικότητας του προσβληθέντος στο μέλλον, διαφορετικά το σχετικό αίτημα είναι αόριστο (ΑΠ 706/2020, ΕφΑθ 184/2022, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Δηλαδή, σύμφωνα με τις ανωτέρω διατάξεις, καθώς και εκείνες των άρθρων 111 παρ. 2, 118 αριθ. 4 και 216 παρ. 1 ΚΠολΔ, για το ορισμένο της αγωγής με την οποία ζητείται επί προσβολής προσωπικότητας η άρση της προσβολής και η παράλειψη αυτής στο μέλλον, πρέπει, μεταξύ άλλων, να γίνεται επίκληση α) συγκεκριμένων πράξεων παράνομης προσβολής κάποιου αγαθού από τα αποτελούντα το περιεχόμενο του δικαιώματος του ενάγοντος στην προσωπικότητα, β) του γεγονότος ότι η προσβολή προέρχεται από τρίτον (εναγόμενο) και γ) του γεγονότος ότι η προσβολή είναι ενεργή και υπάρχει κίνδυνος επανάληψης ή επίκειται στο μέλλον (ΑΠ 463/2021, 43/2016 δημοσιευμένες σε www.areiospagos.gr, ΕφΠειρ 623/2020. ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Εξάλλου, προϋποθέσεις για την προστασία της προσωπικότητας με τις διατάξεις των παραπάνω άρθρων είναι: α) Η ύπαρξη προσβολής της προσωπικότητας με πράξη ή παράλειψη άλλου που διαταράσσει μια ή περισσότερες εκδηλώσεις της σωματικής, ψυχικής, πνευματικής και κοινωνικής ατομικότητας του βλαπτόμενου κατά τη στιγμή της προσβολής, β) η προσβολή να είναι παράνομη, γεγονός το οποίο επέρχεται όταν εκδηλώνεται χωρίς δικαίωμα ή με βάση δικαίωμα, το οποίο όμως είτε είναι μικρότερης σπουδαιότητας στο πλαίσιο της έννομης τάξης είτε ασκείται καταχρηστικά κατά την έννοια των άρθρων 281 ΑΚ και 25 παρ. 3 του Συντάγματος, και γ) πταίσμα του προσβολέα όταν πρόκειται ειδικότερα για επιδίκαση χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης εξαιτίας της

παράνομης προσβολής της προσωπικότητας (ΟΛΑΠ 2/2008, ΑΠ 1394/2017, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Στην περίπτωση αυτή η παράνομη και συγχρόνως υπαίτια προσβολή της προσωπικότητας συνιστά ειδικότερη μορφή αδικοππραξίας, οπότε συνδυαστικά εφαρμόζονται και οι διατάξεις των άρθρων 914, 919, 920 και 932 ΑΚ, ιδίως για την αποκατάσταση της τυχόν υλικής ζημίας του προσβληθέντος (άρθρο 57 παρ. 2 ΑΚ), ενώ αδιάφορη για το χαρακτήρα της προσβολής, ως παράνομης, είναι η φύση της διάταξης που ενδέχεται με την προσβολή να παραβιάζεται και η οποία έτσι μπορεί να ανήκει σε οποιοδήποτε κλάδο ή τμήμα του δικαίου (ΑΠ 129/2020, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Συνεπώς, παράνομη προσβολή της προσωπικότητας δημιουργείται και από ποινικά κολάσιμη πράξη, όπως εξύβριση, απλή ή συκοφαντική δυσφήμιση, που προβλέπονται και τιμωρούνται από τις διατάξεις των άρθρων 361, 362 και 363 ΠΚ, αντίστοιχα, οι οποίες προστατεύουν την τιμή και την υπόληψη κάθε ανθρώπου (ΑΠ 1180/2022, 855/2022 574/2019, 1394/2017, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ), όπως οι σχετικές ποινικές διατάξεις ίσχυαν κατά τον χρόνο τέλεσης των παράνομων πράξεων.

Στην προκειμένη περίπτωση, με την υπό κρίση αγωγή της η ενάγουσα εκθέτει ότι η εναγομένη διέδωσε τα αναλυτικά εκτιθέμενα στην αγωγή ψευδή και συκοφαντικά γεγονότα σε βάρος της ενώπιον τρίτων, τα οποία έβλαψαν την τιμή και την υπόληψή της. Ότι, ειδικότερα, στις 22-11-2023 ο σύζυγός της και τέως σύζυγος της εναγομένης της επέδειξε από το κινητό του τηλέφωνο τρία μηνύματα (sms) τα οποία του απέστειλε η εναγομένη από το κινητό της τηλέφωνο, στο πλαίσιο μεταξύ τους συνομιλίας, το περιεχόμενο των οποίων παρατίθεται αυτούσιο στο αγωγικό δικόγραφο και δια των οποίων την εξύβρισε και τη διέβαλε στον ανωτέρω σύζυγό της, επικαλούμενη ψευδή γεγονότα αναφορικά με την προσωπικότητά της, τελώντας σε γνώση της αναλήθειας αυτών, προσβάλλοντας κατ' αυτόν τον τρόπο την τιμή και την υπόληψή της. Ότι, επιπλέον, λόγω της ανωτέρω υπαίτιας και παράνομης συμπεριφοράς της εναγομένης, η ίδια έχει υποστεί ηθική βλάβη, για την οποία δικαιούται χρηματική ικανοποίηση. Με βάση το ιστορικό αυτό και κατόπιν παραδεκτού περιορισμού του αποτιμητού σε χρήμα αγωγικού αιτήματος περί επιδίκασης χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης από καταψηφιστικό σε έντοκο αναγνωριστικό, που έλαβε χώρα με

σχετική δήλωση η οποία περιέχεται στη νομίμως κατατεθείσα προσθήκη-αντίκρουσή της (άρθρα 223, 295 εδ β', 297 ΚΠολΔ, ιδ. σχετ. ΑΠ 895/2018, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ και σε Ι. Κατρά, «Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας», εκδόσεις ΣΑΚΚΟΥΛΑ, 4η έκδοση, έτος 2023, άρθρο 223, Β. Περιορισμός αιτήματος αγωγής, σελ. 357 παρ. 2), η ενάγουσα ζητά: i) Να υποχρεωθεί η εναγομένη να παραλείπει στο μέλλον να προσβάλλει την προσωπικότητά της με την αποστολή παρόμοιου περιεχομένου μηνυμάτων σε τρίτους με απειλή επιβολής χρηματικής ποινής ποσού ύψους έξι χιλιάδων (6.000) ευρώ για εκάστη παραβίαση, ii) να αναγνωρισθεί ότι της οφείλει το ποσό των 30.000 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης που υπέστη, iii) να κηρυχθεί η απόφαση προσωρινώς εκτελεστή κατά τα ανωτέρω αιτήματά της και iv) να διαταχθεί σε βάρος της εναγομένης προσωπική κράτηση, ως μέσο εκτέλεσης της παρούσας απόφασης. Τέλος, ζητά να καταδικασθεί η εναγομένη στην καταβολή της δικαστικής της δαπάνης. Με αυτό το περιεχόμενο και αιτήματα, η υπό κρίση αγωγή παραδεκτώς και αρμοδίως καθ' ύλην και κατά τόπον εισάγεται προς συζήτηση ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου (άρθρα 7, 8, 9, 10, 14 παρ. 2, 18, 22, 31 παρ. 2 και 3, 35 και 218 ΚΠολΔ), κατά την τακτική διαδικασία (άρθρα 215, 226, 233, 237 επ. ΚΠολΔ), δεδομένου ότι, για το υποστατό της, ακριβές και επικυρωμένο αντίγραφο επιδόθηκε νομότυπα και εμπρόθεσμα προς την εναγομένη (ιδ. την προσκομιζόμενη μετ' επικλήσεως από την ενάγουσα με αριθμό 5297Ζ'/21-12-2024 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου Αθηνών Νικόλαου Δημ. Χρόνη, μέλους της Αστικής Επαγγελματικής Εταιρείας Δικαστικών Επιμελητών «ΣΚΕΥΟΦΥΛΑΞ ΣΩΤΗΡΙΟΣ & ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ Α.Ε.Δ.Ε.» –άρθρα 215 παρ. 2 και 237 παρ. 1 ΚΠολΔ), ενώ για το παραδεκτό της συζήτησής της έχει τηρηθεί η έγγραφη ενημέρωση της ενάγουσας για τη δυνατότητα επίλυσης της διαφοράς με διαμεσολάβηση, όπως προκύπτει από το από 9-11-2023 έγγραφο ενημέρωσης για τη δυνατότητα επίλυσης της διαφοράς με διαμεσολάβηση (άρθρο 3 παρ. 2 του Ν. 4640/2019), καθώς επίσης έχει διεξαχθεί η υποχρεωτική αρχική συνεδρία διαμεσολάβησης (Υ.Α.Σ.), κατ' άρθρο 7 παρ. 4 του Ν. 4640/2019, η οποία, όπως προκύπτει από το από 8-4-2024 πρακτικό περάτωσης αρχικής υποχρεωτικής συνεδρίας της διαμεσολαβήτριας Ευαγγελίας Μαργέλη,

απέτυχε. Εξάλλου, η αγωγή είναι ορισμένη, απορριπτομένων των περί του αντιθέτου αιτιάσεων της εναγομένης, πλην του υπό στοιχείο (i) αιτήματος περί υποχρέωσης παράλειψης εκ μέρους της εναγομένης της παράνομης προσβολής της προσωπικότητας της ενάγουσας στο μέλλον, που επιχειρείται να θεμελιωθεί στη διάταξη του άρθρου 57 ΑΚ, το οποίο κρίνεται απορριπτέο ως αόριστο, καθόσον η τελευταία δεν επικαλείται συγκεκριμένα πραγματικά περιστατικά από τα οποία να προκύπτει η ύπαρξη βάσιμης απειλής και πραγματικού κινδύνου επικείμενης προσβολής της προσωπικότητάς της εκ μέρους της εναγομένης, σύμφωνα και με τα εκτιθέμενα στη νομική σκέψη της παρούσας (ιδ. ΑΠ 706/2020, ΕφΑθ 184/2022, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Επισημαίνεται ότι, λόγω της απόρριψης της αντικειμενικά σωρευόμενης στο αυτό δικόγραφο αγωγής προς παράλειψη, απορριπτέο ως απαράδεκτο και δη ως αλυσιτελώς προβαλλόμενο τυγχάνει και το παρεπόμενο αίτημα περί απειλής χρηματικής ποινής και απαγγελίας σε βάρος της εναγομένης προσωπικής κράτησης, το οποίο ζητείται ως μέσο έμμεσης εκτέλεσής της για τους ανωτέρω λόγους ήδη κριθείσας ως απορριπτέας κύριας αξίωσής της, όπως και το αίτημα για προσωρινή εκτελεστότητα αυτού. Περαιτέρω, η αγωγή είναι νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 57, 59, 299, 330, 346, 914, 932 ΑΚ, 361 και 363 ΠΚ (όπως οι σχετικές ποινικές διατάξεις ίσχυαν κατά τον φερόμενο χρόνο τέλεσης, ήτοι πριν τις τροποποιήσεις που επήλθαν στον ΠΚ με το άρθρο 53 του ν. 5090/2024, πρβλ. ΑΠ 1395/2024, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ), 176 και 191 παρ. 2 ΚΠολΔ, πλην: α) του παρεπόμενου υπό στοιχείο (iii) αιτήματος περί κήρυξης της εκδοθησομένης απόφασης προσωρινά εκτελεστής, το οποίο μετά τον περιορισμό του υπό στοιχείο (ii) αιτήματος από καταψηφιστικό σε αναγνωριστικό κατέστη μη νόμιμο και ως εκ τούτου απορριπτέο, καθότι προσωρινά εκτελεστές κηρύσσονται μόνο οι αποφάσεις που μετά την τελεσιδικία τους θα μπορούσαν να αποτελέσουν τίτλο εκτελεστό, δηλαδή αυτές οι οποίες εκδίδονται επί αγωγής με καταψηφιστικό αίτημα και όχι οι αναγνωριστικές δικαστικές αποφάσεις (ιδ. Π. Γέσιου-Φαλτσή, «Δίκαιο Αναγκαστικής Εκτέλεσης», Γενικό Μέρος, 2017, σελ. 273-275, Μάζη Π. σε Κεραμέα/Κονδύλη/Νίκα «Ερμηνεία ΚΠολΔ», Αναγκαστική Εκτέλεση, 2021, άρθρο 907 αριθμ. 4, σελ. 59, Νίκα Ν., «Δίκαιο Αναγκαστικής Εκτελέσεως Ι», Γενικό Μέρος, 2017, σελ. 215-216), και β) του υπό στοιχείο (iv) αιτήματος περί

απαγγελίας προσωπικής κράτησης της εναγομένης, το οποίο είναι ομοίως απορριπτέο ως μη νόμιμο, μετά την τροπή του υπό στοιχείο (ii) αγωγικού αιτήματος από καταψηφιστικό σε αναγνωριστικό, διότι η προσωπική κράτηση προϋποθέτει εκτελεστό τίτλο και τέτοιον αποτελούν οι καταψηφιστικές δικαστικές αποφάσεις και όχι εκείνες που προβαίνουν σε αναγνώριση δικαιώματος, όπως είναι η παρούσα, οι οποίες συνιστούν εκτελεστό τίτλο μόνο ως προς τη διάταξη της δικαστικής δαπάνης (ιδ. Γέσιου-Φαλτσή Π., «Δίκαιο Αναγκαστικής Εκτελέσεως II/β, Ειδικό Μέρος», 2018, υποσημ. 357, σελ. 424, Κιουπτσίδου- Στρατουδάκη Ευδ. σε Κεραμέα/Κονδύλη/Νίκα «Ερμηνεία ΚΠολΔ-Αναγκαστική Εκτέλεση», 2021, άρθρο 1047 αριθμ. 12-16, σελ. 1041-1043). Πρέπει, επομένως, η αγωγή, αναφορικά με το μέρος κατά το οποίο κρίθηκε παραδεκτή και νόμιμη, να ερευνηθεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα, δεδομένου ότι δεν απαιτείται η καταβολή δικαστικού ενσήμου από την ενάγουσα για το υπό στοιχείο (ii) χρηματικώς αποτιμητό αίτημά της, καθόσον, όπως προαναφέρθηκε, νομότυπα δια της προσθήκης-αντίκρουσής της περιόρισε το αίτημά της για χρηματική ικανοποίηση της ηθικής της βλάβης από καταψηφιστικό σε αναγνωριστικό, και κατά τη γνώμη του παρόντος Δικαστηρίου, μολονότι η υπό κρίση αγωγή εγείρεται ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου, δεν γεννάται υποχρέωση καταβολής δικαστικού ενσήμου ως προς το ως άνω τραπέν σε αναγνωριστικό αγωγικό αίτημα περί της απαίτησης της ενάγουσας για ποσό ύψους 30.000 ευρώ, διότι το εν λόγω αίτημα εισάγεται προς εκδίκαση ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου λόγω της συνάφειάς του με το έτερο ήδη απορριφθέν μη χρηματικώς αποτιμητό υπό στοιχείο (i) αίτημα της αγωγής και της εκ της συνάφειας αυτής συνεκδίκασής τους από το παρόν ανώτερο Δικαστήριο κατ' άρθρο 31 παρ. 2 ΚΠολΔ, ενώ το ίδιο χρηματικώς αποτιμητό αίτημα εάν υποβαλλόταν αυτοτελώς, θα υπαγόταν λόγω ποσού στην καθ' ύλην αρμοδιότητα του Μονομελούς Πρωτοδικείου κατ' άρθρο 14 παρ. 2 ΚΠολΔ και δεν θα υπήρχε υποχρέωση καταβολής δικαστικού ενσήμου (ιδ. και ΠΠρΔραμ 12/2021, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

Η εναγομένη, με τις νομίμως και εμπροθέσμως κατατεθειμένες προτάσεις της, όπως το περιεχόμενο αυτών εκτιμάται, αρνείται αιτιολογημένα τα πραγματικά περιστατικά που συγκροτούν την ιστορική βάση της αγωγής, ενώ

παράλληλα υποβάλλει τον ισχυρισμό περί καταχρηστικής άσκησης της επικαλούμενη ότι η ενάγουσα προέβη στην ενέργεια αυτή υποκινούμενη από τον σύζυγο της –πρώην σύζυγο της εναγομένης– από λόγους εκδίκησης, λόγω της άρνησής της (της εναγομένης) να μετοικήσει από την οικία του τελευταίου, για την οποία άρνηση αυτός έχει ήδη ασκήσει αγωγή στρεφόμενη εναντίον της με αίτημα την απόδοση χρήσης της οικογενειακής στέγης. Ωστόσο, ο εν λόγω ισχυρισμός, που επιχειρείται να θεμελιωθεί στο άρθρο 281 ΑΚ, είναι απορριπτέος ως μη νόμιμος, δεδομένου ότι τα ανωτέρω πραγματικά περιστατικά τα οποία τον συγκροτούν, και αληθή υποτιθέμενα, δεν καθιστούν την άσκηση του δικαιώματος της ενάγουσας αντίθετη στην καλή πίστη, στα χρηστά ήθη ή στον κοινωνικό και οικονομικό σκοπό του δικαιώματος, ώστε να καθίσταται μη ανεκτή κατά τις περί δικαίου και ηθικής αντιλήψεις του μέσου κοινωνικού ανθρώπου και γι' αυτό καταχρηστική (ΟΛΑΠ 2/2019, ΑΠ 329/2023, 1667/2022 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Επίσης, η εναγομένη, ως προς το αίτημα χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης, προβάλλει ένσταση περί εφαρμογής της αρχής της αναλογικότητας, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 25 παρ. 1 του Συντάγματος, ισχυριζόμενη ότι το αιτούμενο από την ενάγουσα ποσό, για τη χρηματική ικανοποίηση της ηθικής βλάβης που υπέστη, είναι υπερβολικό. Με αυτό το περιεχόμενο, ο ισχυρισμός αυτός, είναι μη νόμιμος και ως εκ τούτου απορριπτέος, καθόσον ο ενάγων έχει δικαίωμα να αιτηθεί όποιο ποσό κρίνει ότι ανταποκρίνεται στην ηθική βλάβη την οποία έχει υποστεί, εναπόκειται δε στην κρίση του Δικαστηρίου να καθορίσει το κατά την κρίση του εύλογο ποσό (ΑΠ 1230/2024 δημοσιευμένη σε www.areiospagos.gr).

Από την εκτίμηση του συνόλου των νομίμως μετ' επικλήσεως προσκομιζόμενων από τους διαδίκους αποδεικτικών μέσων, ειδικότερα δε από τις υπ' αριθ. ΔΣΠ_ΕΒ_ _2024/9-4-2024, ΔΣΠ_ΕΒ_ _2024/9-4-2024 και ΔΣΠ_ΕΒ_ _2024/9-4-2024 ένορκες βεβαιώσεις των

του και του

αντίστοιχα, ενώπιον της Δικηγόρου Πειραιά Αθανασίας Μπότη (Α.Μ. Δ.Σ.Π. 4512), που νομίμως επικαλείται και προσκομίζει η εναγομένη, με πρωτοβουλία της οποίας ελήφθησαν, μετά από νόμιμη πριν από δύο (2)

εργάσιμες ημέρες κλήτευση της ενάγουσας (άρθρα 421, 422 παρ. 1 ΚΠολΔ, όπως προκύπτει από την υπ' αριθ. 1716B' /3-4-2024 έκθεση επίδοσης της δικαστικής επιμελήτριας του Εφετείου Αθηνών Μαρίας Χρ. Μπούρα, μέλους της Αστικής Επαγγελματικής Εταιρείας Δικαστικών Επιμελητών με την επωνυμία «ΜΠΟΥΡΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ – ΜΠΟΥΡΑ ΜΑΡΙΑ – ΜΠΟΥΡΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ», καθώς και από όλα τα έγγραφα, μερικά από τα οποία λαμβάνονται υπόψη ως αυτοτελή αποδεικτικά μέσα και άλλα ως δικαστικά τεκμήρια και για κάποια από τα οποία γίνεται ιδιαίτερη μνεία κατωτέρω, χωρίς πάντως να παραλείπεται κανένα κατά την εκτίμηση της ουσίας της υπόθεσης, καθώς και από τα διδάγματα της κοινής πείρας που λαμβάνονται υπόψη αυτεπαγγέλτως (άρθρο 336 παρ. 4 ΚΠολΔ), πλην των προσκομιζόμενων από την ενάγουσα φωτογραφικών απεικονίσεων γραπτών μηνυμάτων κινητής τηλεφωνίας (sms) μεταξύ της εναγομένης και τρίτου προσώπου (του συζύγου της ενάγουσας), τα οποία εμπίπτουν στην έννοια της μηχανικής απεικόνισης του άρθρου 444 αριθ. 3 ΚΠολΔ και συνακόλουθα εξομοιώνονται με ιδιωτικά έγγραφα παρότι τούτα δεν φέρουν υπογραφή με τη κλασική του όρου έννοια (άρθρα 444 παρ.1 περ. γ', 448 παρ.2, 457 παρ.4 ΚΠολΔ), καθώς, κατά την κρίση του παρόντος Δικαστηρίου, θεωρούνται παράνομα αποδεικτικά μέσα και προσβάλλουν τα δικαιώματα της ελεύθερης επικοινωνίας και του απορρήτου, δεν μπορούν να συναξιολογηθούν αποδεικτικώς με τα λοιπά αποδεικτικά μέσα και δεν λαμβάνονται υπόψη, κατ' αποδοχή και του προβληθέντος, με την προσθήκη-αντίκρουσή της, σχετικού ισχυρισμού της εναγομένης, αφού δεν προκύπτει ότι η ενάγουσα έχει λάβει προς τούτο τη συναίνεση των προσώπων αυτών ούτε ότι υφίσταται κάποια συγκεκριμένη σχετική δικαστική άδεια περί της χρήσης των ανωτέρω αποτυπώσεων, λαμβάνοντας υπόψη ότι τα sms δεν πρέπει, καταρχήν, να θεωρούνται παράνομα αποδεικτικά μέσα και ότι δεν προσβάλλουν τα δικαιώματα της ελεύθερης επικοινωνίας και του απορρήτου όταν προσκομίζονται από τους ίδιους τους αντιδίκους και συνάμα συνομιλούντες μέσω sms στο πλαίσιο δικαστικής μεταξύ τους διένεξης, αντιθέτως, όπως εν προκειμένω, όταν τρίτος προσκομίζει sms που αφορά ξεχωριστούς από αυτόν συνομιλούντες, τότε θα πρέπει να θεωρείται παράνομο αποδεικτικό μέσο (πρβλ. ΕφΑθ 2393/2022, ΕφΔωδ 14/2022, ΜΕφΠειρ 529/2021, 562/2020, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΤριμΕφΘεσ

1391/2020, ΤΝΠ QUALEX), αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Η ενάγουσα τέλεσε νόμιμο πολιτικό γάμο στις 13-12-2021 στο Δημαρχείο με τον του

πρώην σύζυγο της εναγομένης. Η εναγομένη είχε τελέσει με τον ανωτέρω (νυν σύζυγο της ενάγουσας) νόμιμο θρησκευτικό γάμο το έτος 1991, από τον οποίο (γάμο) απέκτησαν πέντε ενήλικα σήμερα τέκνα. Η έγγαμη συμβίωσή τους δεν εξελίχθηκε ομαλά, με έντονα επεισόδια και διαπληκτισμούς, διακόπηκε δε οριστικά το μήνα Σεπτέμβριο του έτους 2012. Ακολουθώντας, επήλθε η λύση του γάμου τους με την με αριθμό /2015 ήδη αμετάκλητη απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Πειραιώς. Από τα ως άνω αποδεικτικά μέσα δεν προέκυψε ότι οι διάδικοι διατηρούν κοινωνικές επαφές ή έχουν οποιασδήποτε μορφής επικοινωνία, όπως ειδικότερα αυτό επιβεβαιώθηκε και από τις προσκομιζόμενες μετ' επικλήσεως από την εναγομένη ένορκες βεβαιώσεις των τέκνων της (ιδ. σχετικά τις υπ' αριθ. ΔΣΠ_ΕΒ_ _2024/9-4-2024, ΔΣΠ_ΕΒ_ _2024/9-4-2024 και ΔΣΠ_ΕΒ_ _2024/9-4-2024 ένορκες βεβαιώσεις). Ειδικότερα, ως προς τις αιτιάσεις της ένδικης αγωγής, δεν αποδεικνύεται προσβλητική του προσώπου της ενάγουσας συμπεριφορά εκ μέρους της εναγομένης. Η ενάγουσα ισχυρίζεται ότι η εναγομένη απέστειλε από το κινητό της τηλέφωνο στο με αριθμό κινητό τηλέφωνο του πρώην συζύγου της

, νυν συζύγου της ενάγουσας, τα κάτωθι μηνύματα (sms) με το ακόλουθο περιεχόμενο: α) «Πουτάνα στο επάγγελμα παντρεύτηκες και σε κοροϊδεύει ο κόσμος όλος. Εμένα δεν με πήδηξε όλη η υφήλιος [...] Τη γυναίκα σου δεν χρειάζεται να τη συστήσεις φαίνεται από χιλιόμετρα [...] Σκληρή βίζιτα το παρατσούκλι της γυναίκας σου[...], β) «τα άλλα 130 ρε Ουκρανοπεινάλα με την πίπα κώλο ποιος θα τα δώσει στο κοριτσάκι;; Θα σε κανονίσει ο Θεός και η πίπα κώλος. Σε λίγο κλείνετε τριετία θα περάσεις καλά» και γ) «Με τους περαστικούς θα βλέπεις τη γυναίκα σου τη σκληρή βίζιτα, όπως έχεις συνηθίσει άλλωστε». Ωστόσο, ο ως άνω αγωγικός ισχυρισμός δεν αποδείχθηκε, καθώς η ενάγουσα, που φέρει το σχετικό βάρος απόδειξης (άρθρο 338 παρ. 1 ΚΠολΔ), δεν προσκομίζει κάποιο αποδεικτικό στοιχείο προς επίρρωση των ισχυρισμών της, ήτοι ως προς τα επίδικα γεγονότα προσβολής της προσωπικότητάς της, δηλαδή την εκτιθέμενη στην

αγωγή ως άνω εξύβριση και συκοφαντική δυσφήμιση που φέρεται ότι υπέστη από την εναγομένη μέσω της αποστολής των ανωτέρω μηνυμάτων καθώς και ως προς το αν ο προαναφερθείς αριθμός κινητού τηλεφώνου πράγματι αντιστοιχεί στο συνδρομητή του , νυν σύζυγο της ενάγουσας, δεδομένων αφενός της μη λήψης υπόψιν από το Δικαστήριο των προσκομιζόμενων από την ενάγουσα φωτογραφικών απεικονίσεων των γραπτών μηνυμάτων κινητής τηλεφωνίας (sms) μεταξύ αυτής και του συζύγου της ενάγουσας και αφετέρου της άρνησης της εναγομένης περί του ότι είναι αποστολέας των ως άνω αναφερόμενων μηνυμάτων με το περιεχόμενο αυτό και περί του ότι παραλήπτης αυτών ήταν ο τέως σύζυγός της.

Κατόπιν των ανωτέρω, πρέπει να απορριφθεί η αγωγή ως ουσιαστικά αβάσιμη και να καταδικαστεί η ενάγουσα στα δικαστικά έξοδα της εναγομένης κατά το νόμιμο αίτημά της (άρθρο 176, 191 παρ. 2 ΚΠολΔ), όπως ορίζεται ειδικότερα στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ κατ' αντιμωλία των διαδίκων.

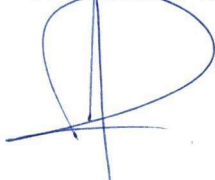
ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ την αγωγή.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ την ενάγουσα στη δικαστική δαπάνη της εναγομένης, την οποία ορίζει στο ποσό των τετρακοσίων (400,00) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ και αποφασίστηκε στον Πειραιά στις

23. 05 . 2025.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

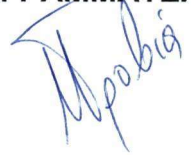

ΔΗΜΟΣΙΕΥΤΗΚΕ στο ακροατήριό του σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στον Πειραιά, παρουσία της Γραμματέα, χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξούσιων δικηγόρων τους, στις 27 Ιουνίου 2025.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Η
ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ

